

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. Силистра, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Членове: Добринка С. С.а
Ната. Яс. Жекова

при участието на секретаря Мирена В. Стефанова
като разгледа докладваното от Добринка С. С.а Въззивно гражданско дело № 20243400500078 по описа за 2024 година

Производство по чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 260009/19.12.2023г. , постановено по гр.д. № 191/2020г., ДРС е отхвърлил като неоснователен и недоказан предявения от Е. И. Ю., с ЕГН 6902185517, против Ю. Р. Д., с ЕГН *****, Б. Р. Б., с ЕГН *****, Ш. Р. А., с ЕГН *****, А. Р. А., с ЕГН *****, Ю. Х. А., с ЕГН *****, Г. Е. А., с ЕГН *****, Н. Б. Х., с ЕГН *****, Н. Б. М., с ЕГН *****, и Н. Д. А., с ЕГН *****, иск за признаване за установено по отношение на ответниците, че ищецът е собственик по давностно владение на следния недвижим имот: Поземлен имот с идентификатор 24030.501.1533 /с номер по предходен план 1533, кв. 101, парцел 5/ с площ от 367 кв. м. /триста шестдесет и седем квадратни метра/, находящ се в гр. Дулово, ул. „Васил Априлов“, № 10, обл. Силистра, при съсед: имот с идентификатор 24030.501.2076, имот с идентификатор 24030.501.3264 и имот с идентификатор 24030.501.9177.

Недоволна от постановеното решение, е останала Е. И. Ю., която чрез процесуалния си представител, го обжалва в законоустановения срок. Счита, че същото е неправилно и незаконосъобразно, поради което моли съда да го отмени и постанови друго, с което да бъде уважен предявеният от нея иск и да ѝ се присъдят направените деловодни разноски.

Ответниците по жалбата Ю. Р. Д., Б. Р. Б., Ш. Р. А., А. Р. А., Ю. Х. А., Н. Б. Х. и Н. Д. А. не се явяват в с.з. и не депозират становище по жалбата.

Ответниците по жалбата Г. Е. А. и Н. Б. М., чрез назначения им особен представител, изразяват становище за неоснователност на жалбата.

СОС като съобрази становищата на страните и данните по делото, прие за установено следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 124. ал.1 ГПК. вр. чл.79 от ЗС.

Видно от депозираната искова молба и уточнителна такава от 1.12.20г., ищцата Е. И. Ю. претендира, че е собственик по давностно владение, продължило повече от 10 години, на поземлен имот с идентификатор № 24030.501.1533 по КККР па гр. Дулово (с номер от предходен план: 1533, кв. 101, парцел 5), с площ от 367 кв. м. с адрес: град Дулово, ул. „Васил Априлов“, № 10, с трайно предназначение на територията- урбанизирана, с начин на трайно ползване на имота - ниско застрояване до 10 м. Съседи на имота са имоти с идентификатор № 24030.501.2076 (частна собственост), имот с идентификатор № 24030.501.3264 (представляващ улица „Васил Априлов“ - публична общинска собственост) и имот с идентификатор № 24030.501.9177 (частна собственост с адрес: ул. „Васил Априлов“, № 8).

В исковата молба ищцата твърди, че преди 17-18 години се установила да живее със своето семейство в процесния имот, находящ се в гр. Дулово на ул. „Втора“, № 6. обл. Силистра, като за целта го е закупила от ответницата Ю. Х. А. /една от наследниците на Ангел Стоянов Ангелов/, ведно с построените в него къщи, за сумата от 1 000 лева, но тъй като сделката не е била обективирана в нотариална форма имотът продължава да се води на наследниците на Ангел Стоянов Ангелов - ответниците по делото, по силата на констативен нотариален акт № 298, том 2, нот.дело № 301/1970 г. по описа на ДРС, с който Ангел Стоянов Ангелов /А. Сюлейманов Айвазов/ е признат за собственик по давност на няколко недвижими имота, включително и на процесния.

Твърди също, че заедно със семейството си е владяла имота повече от 10 години необезпокоявано, като никой не е предявявал претенции за него, но тъй като през последните месеци е забелязала там да идват различни лица, правещи замервания, за нея се е породил правен интерес от завеждане на настоящото производство.

В срока по чл. 131 от ГПК ответниците, с изключение на назначеният особен представител на ответниците Г. Е. А. и Н. Б. М., не депозират писмен отговор. Не се явяват в с.з. както пред ДРС, така и пред СОС.

Ответниците Г. Е. А. и Н. Б. М., също не изразяват лично становище и не се явяват в с.з. както пред ДРС, така и пред СОС, но назначеният ми особен представител адв. С. С. от АК - Силистра, оспорва допустимостта и основателността на предявения установителен иск, заявявайки че липсват доказателства относно това кой е собственик на процесния имот и кои са неговите наследници.

Видно от находящия се на стр.8 от първоинстанционното дело Констативен нотариален за собственост на недвижим имот по давност № 298, том II, нот.дело № 301/19.12.1970 г. по описа на ДРС, Ангел Стоянов Ангелов - наследодател на ответниците, е признат за собственик по давностно владение на имот с пл. № 668 кв. 56 и 57 по регулационния план на гр. Дулово, целият с площ 4580 кв.м. , ведно с построената в него кирпичена

къща с пет стаи, и стопанска постройка с навес, преустроена в къща за живеене, от който имот са образувани парцел 18, пл.№ 668, кв.57, целият от 540 кв.м., парцел 17, пл.№ 668, кв.57, целият от 350 кв.м., парцел 16, пл.№ 668, кв.57, целият от 385 кв.м., парцел 2, пл.№ 668, кв.57, целият от 540 кв.м., парцел 3, пл.№ 668, кв.57, целият от 560 кв.м., 540 кв.м., парцел 4, пл.№ 668, кв.56, целият от 530 кв.м., парцел 5, пл.№ 668, кв.56, целият от 540 кв.м., парцел 6 пл.№ 668, кв.57, целият от 540 кв.м., и парцел 7, пл.№ 668, кв.56, целият от 530 кв.м.

Ищцата твърди, че нейният имот е поземлен имот с идентификатор № 24030.501.1533 по КККР па гр. Дулово (с номер от предходен план: 1533, кв. 101, парцел 5), с площ от 367 кв. м. с адрес: град Дулово, ул. „Васил Априлов“, № 10, с трайно предназначение на територията- урбанизирана, с начин на трайно ползване на имота - ниско застрояване до 10 м. и съседи на имота: имот с идентификатор № 24030.501.2076 (частна собственост), имот с идентификатор № 24030.501.3264 (представляващ улица „Васил Априлов“ - публична общинска собственост) и имот с идентификатор № 24030.501.9177 (частна собственост с адрес: ул. „Васил Априлов“, № 8).

По делото е назначена СТЕ, като ВЛ е направило справки в съществуващите планове на гр. Дулово от 1965г., 1973г. и 1989г. , както и в кадастралната карта. Установило е, че новообразуваните УПИ в НА № 298/1970г. са направени въз основа на кадастрален и регулационен план от 1965г. и от всички изброени УПИ липсва само УПИ 18, пл.№ 668 в кв. 57 и по описание най – вероятно в него се включва и процесният имот. В заключението е посочено, че и в кадастралния и регулационен план от 1973г. също не присъства като УПИ този имот, а в кадастрален и регулационен план от 1989г. процесният имот, посочен с пл.№ 1533, попада в УПИ 5 – 1530, УПИ 6 – 1530,1533 и УПИ 7 – 1531,1532, кв. 101 /Приложение 3 към СТЕ/.

ВЛ е посочило като съседи на имота, с приложени скици от АГКК, както следва: на север имот с идентификатор № 24030.501.9177, /стар номер 1534, кв.101,парцел част от 4 и част от 5/, с площ 517 кв.м., собственост на Ахмед Тахир, с адрес: ул. „Васил Априлов“, № 8), на запад – юг: имот с идентификатор № 24030.501.2076 /стар номер 1532, кв.101,парцел 6/, с площ 830 кв.м. и адрес: ул. Втора 12, собственост на Иван Стоянов Стефанов, а на изток имот с идентификатор № 24030.501.3264, представляващ второстепенна улица – ул. „Васил Априлов“, с площ 3 276 кв.м., публична общинска собственост.

В с.з. експертът пояснява, че в проучванията си относно съществуващите планове на гр. Дулово от 1965г., 1973г. и 1989г. не е намерил разработка на ПУП за ПИ с пл. № 668, а изводите за него е направил въз основа на графичните планове през съответните години и кадастралната карта. Уточнено е от него, че този имот – с пл.№ 1533, попада в три УПИ в кв. 101 по кадастралния и регулационен план, одобрен през 1989г.: УПИ 5 – 1530, УПИ 6 – 1530,1533 и УПИ 7 – 1531,1532, както и че е с площ от 367 кв.м., както е посочено и в приложената скица от АГКК за имот с идентификатор № 24030.501.1533 по КККР.

В тежест на ищцата е да докаже своите твърдения, включително и тези, с които обосновава правния си интерес и нА.чието на свое защитимо право, доказвайки фактите, от които то произтича.

Предпоставка за допустимостта на настоящия иск е нА.чието на правен интерес от провеждането му, а такъв съществува, когато ищецът притежава самостоятелно право, което се оспорва, позовава се на фактическо състояние или има възможност да придобие права, ако отрече правата на ответниците.

Извършената от съда преценка за нА.чието на правен интерес от предявяването на установителния иск за собственост върху недвижимия имот следва да се основава на анА.з на всички данни, съдържащи се в събраните по делото доказателства. /в този см. Р. № 63/2020 г. на ВКС по гр. д. № 2763/2019 г., I г. о./.

В настоящия случай липсват както обосновани твърдения, така и доказателства относно застрашаване или нарушаване на твърдяното от ищцата право на собственост върху процесния имот, за да се приеме, че е нА.це конкретно засягане на правната ѝ сфера, изискващо съдебна защита чрез установяване на правото ѝ със сила на пресъдено нещо. В този см. и ТР № 8 от 27.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 8/2012 г., ОСГТК.

Твърдението на ищцата Ю., че през последните месеци е забелязала в имота да идват различни лица, правещи замервания, само по себе си не би могло да наведе на извод за нА.чие на правен интерес от водене на настоящото дело.

Повторно разпитаният в съдебно заседание пред СОС свидетел Петър Ниязиев Мехмедов - син на ищцата, заявява че от 2001г., заедно с майка си и другите членове на семейството, живеят в къщата в гр. Дулово, намираща се на ул. "Васил Априлов" № 10. Заявява също, че комшиите Моко и Асен казва, на майка му да им продаде къщата и във връзка с това от 3-4 години започна да им създават проблеми. Свидетелят пояснява, че към настоящия момент никой не живее в тази къща, тъй като там всичко е изпочупено и нищо не е останало, а от 3-4 години живеят в другата им къща в гр. Дулово, намираща се на ул. "Славянска" № 12.

От неговите свидетелски показания също не би могъл да се направи извод, че ответниците или някой друг застрашава или нарушава твърдяното от ищцата право на собственост върху процесния имот. Подобен извод не може да се направи и от показанията на св. Бейнур А., разпитана пред ДРС, която изрично заявява, че не знае от 20 години някой да е имал претенции към имота на Е., включително и никой от ответниците не е идвал да казва, че това е неговата къща. Споменава, че съседите - Моковците са имА. някакви спорове, но не уточнява какви. Тези лица обаче не са сред ответниците по делото.

Не на последно място следва да се посочи, че всички ответници са пасивни /в процеса и никой от тях не изразява становище по иска и не се явява в с.з./, което също навежда на извода за липса на правен интерес у ищцата за предявяване на настоящия иск против тях, тъй като правото ѝ не се оспорва от тях.

Тъй като нА.чието на правен интерес е абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на настоящия установителен иск, за която съдът следи служебно и тя трябва да е нА.це до приключване на устните състезания, а в случая такъв липсва, то на осн. чл. 270,ал.3 ГПК постановеното решение от ДРС следва да се обезсили, а производството по делото да се прекрати, като недопустимо.

С оглед изхода на спора пред настоящата инстанция, разноси на жалбоподателката не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното, СОС

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 260009/19.12.2023г., постановено по гр.д. № 191/2020г. по описа на ДРС и ПРЕКРАТЯВА производството по делото, като недопустимо.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС при условията на чл.280 ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните по делото.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

На основание чл. 236, ал.3 ГПК решението по в.гр.д. № 78 от 2024г. по описа на СОС да бъде вписано в с два подписа, тъй като с-я Люба Стоилкова е в отпуск.

Съдия при Окръжен съд – Силистра: _____